

PENTRU INDEPENDENȚĂ! PENTRU DEMOCRAȚIE!

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENȚIA

"ELLAS-PRESS"

REDAȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPATESCU Nr. 29. Tel. 2-74-28; 2-77-81

15 OCTOMBRIE 1949

Nr. 172

8 pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948**PROBLEMA GREACA**
in fața Organizației Națiunilor Unite

Problema greacă este adusă pentru a treia oară în fața Adunării Generale a ONU-lui. Și de data aceasta, ea va fi prezentată ca o chestiune a păcii mondiale. Că această chestiune constituie o amenințare a păcii, nu există nici o îndoială. Însă ea nu provine dela noi, cei cari și în cursul acestui an am persistat în politica noastră de reconciliere, neîncetând nici o clipă străduințele pentru pacificarea Greciei. Și aceasta în timp ce guvernării dela Atena și protectorii lor străini, nu numai că se încăpățânează în a continua măcelul în țară, dar se pregătesc să-l extindă și dincolo de frontiere. Văzută din acest punct de vedere, se poate spune că amenințarea pentru pace s'a accentuat de anul trecut încoace. Ori, răspunerea pentru Națiunile Unite se prezintă mult mai mare, iar datorita de a pune odată capăt situației create în Grecia de intervenția anglo-americană este și mai impunătoare.

Cum se prezintă situația actuală în Grecia?

1. Intervenția americană a câștigat în cursul acestui an, atât în adevărate cât și în amplasare. Ea a cuprins totalitatea vieții economice, politice și militare a țării noastre, așa încât se poate spune că Grecia de astăzi constituie un exemplu al acțiunii colonizatoare americane în Europa.

2. Procesul de fascizare s'a accelerat în mod sensibil, iar planurile stabilite în ultimul timp îl vor desvolta în curând. Principiile și metodele hitleriste cari au frământat conștiința lumii, sunt acum aplicate integral în țara noastră. „Associated Press” a comunicat că în cursul ultimelor șase luni, în Grecia au fost executate 1.100 persoane. În această cifră nu sunt cuprinse sutele de alte execuții despre cari nu s'a putut lua cunoștință, nici asasinările în celule și în lagărele de concentrare. Nici martirii cari au murit în torturi groasnice, nici loviturile, nici nenumăratele umilinte, nici cei 70.000 democrați încarcerati sau deținuți în insule pustii de deportare. Nici nouile sute cari au venit să se adauge tragediei coloane a țăranilor evacuați cu forța din satele lor, cari își trăiesc mizeria și disperarea pe stră-

zile și în cocioabele orașelor grecești.

Distrugerea satelor prin bombardamente aeriene și artileria guvernamentală, a luat în cursul acestui an o amploare atât de îngrijorătoare, încât ea face aproape cu neputință repatrierea acestor țărani.

Și pentru a ajunge în culmea acestui bilanț al sângelui și al morții, se vine și se decretă sistematizarea represiunii împotriva democraților și se creează în toată Grecia lagăre de concentrare, numite

prin eufemism „școli de readaptare națională”.

3. „Ajutorul” american și-a continuat în acest an, opera de lichidare a economiei naționale.

Substituirea administrației grecești prin servicii administrative americane a fost complectată în acest an prin: Monedă și credit, comerț exterior, finanța publică, impozite și taxe, prețuri și salarii, asigurări sociale, toate acestea se află sub totala conducere a americana.

(Continuare în pagina 7-a)

TELEGRAMA

Adresată de Președintele Consiliului de Miniștri al
Guvernului Democrat Provizoriu Mitsos Partsalidis
către Președintele Consiliului de Miniștri al Guvernului
Central Popular al Republicii Populare
Chineze MaO-Tse-Dun

Postul de radio Grecia Liberă a transmis următoarea telegramă adresată de Președintele Consiliului de Miniștri al Guvernului Democrat Provizoriu Mitsos Partsalidis către Președintele Consiliului de Miniștri al Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, Mao Tse Dun.

Către
MAO TSE DUN,

Peking.

Exprimând sentimentele poporului grec care luptă dărâ pentru libertatea și independența sa, Guvernul Democrat Provizoriu salută constituirea Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze. În urma strălucitelor victorii ale Armatei Populare de eliberare, învingerea Republicii Populare Chineze constituie una din cele mai mari lovituri date frontului imperialistului și care întărește lagărul democrației populare și al socialismului. Victoria poporului chinez care a fost asigurată prin nenumărate sacrificii, inspiră poporului nostru convingerea, că în ciuda tuturor greutăților, lupta pentru eliberarea Greciei de sub jugul imperialiștilor americano-englezi și al țacheilor lor monarho-fasciști, va fi încununată până la urmă de victorie.

Primiți vă rugăm, călduroasele noastre felicitări.

Președintele Consiliului de Miniștri al
Guvernului Democrat Provizoriu,

MITSOS PARTSALIDIS

9 Octombrie 1949

Mișcarea Revendicativă a clasei muncitoare din Grecia

Mișcarea revendicativă a muncitorilor din Grecia a crescut considerabil după devalorizarea drahmei. În ciuda pompoaselor declarații ale guvernanților că, costul vieții nu se va urca, ei însăși sunt siliți să anunțe zilnic ridicarea prețurilor la noi articole. Nivelul de viață al muncitorilor, — și așa foarte scăzut, — va trebui să coboare încă, iar în iarna aceasta ei vor avea de înfruntat o situație și mai tragică decât cea din timpul ocupației naziste.

Însă ca și atunci, muncitorii din Grecia sunt hotărâți să lupte pentru viața lor și cea a familiilor lor. O adevărată efervescentă are loc în toate ramurile muncitorești.

Funcționarii Serviciilor Publice au declarat la 3 Octombrie o grevă care a durat 8 zile. Cu toate asigurările guvernanților că revendicările acestora vor fi satisfăcute și majorarea de 30% acordată, funcționarii, neavând încredere în guvernul dela Atena, se hotărâră să

nu înceteze greva, mai înainte ca decretul privitor la această chestiune să fie semnat și publicat în ziarul oficial al guvernului.

Funcționarii se pregătesc deosemeni pentru o mare grevă de durată, pentru cazul când guvernul nu ar satisface revendicările lor de reajustare a salariilor.

Toate ramurile muncitorești se pregătesc pentru lupte decisive.

Tocmai pentru oprirea acestor lupte și pentru terorizarea clasei muncitoare, Statul din Atena a deslănțuit o nouă campanie de urmăriți în Sindicate. Tocmai de aceea au asasinat pe Demotsene Gheorgiu. Tocmai de aceea au înscenat un mare proces împotriva cadrelor sindicaliste, precum Xenachis și Stavropol, împotriva mai multor institutori și muncitori. Cea mai mare parte dintr-aceștia erau deținuți în Macronissos, unde fuseseră sălbatec torturați și deferiți Curții marțiale, pentru că nu primiseră

să-și renege convingerile lor politice. Două dintr-aceștia au înnebunit din cauza torturilor. Tocmai de aceea, așa după cum a declarat postul de radio Moscova, au arestat la 7 Septembrie 72 cadre sindicaliste, sub învinuirea de a fi persistat într-o poziție comunistă în organizațiile sindicale din Atena și Pireu.

Monarho-fasciștii știu bine că, clasa muncitoare rămâne marea forță democratică în țară. Ei au încercat, însă în zadar, de a elimina conducerea acesteia și de a înăbuși mișcarea sindicală. Însă zilnic se disting cadre noi. Iar monarho-fasciștii fac acum uz de mijloacele lor preferate, — teroarea și represiunea, — pentru a opri valul de indignare, pentru a opri luptele revendicative cari se pregătesc și cari cresc din ce în ce în toate ramurile muncitorești, împotriva regimului de foamete și sânge pe care americanii l-au impus în Grecia

Fățarnicia d-lui MAC NEILL

Când acum două săptămâni, delegatul polonez la Adunarea Generală a ONU-lui, a supus în fața Comisiei Politice un proiect de rezoluție, cerând autorităților grecești de a suspenda executarea tuturor sentințelor de condamnare la moarte și anularea condamnării la moarte emisă împotriva luptătoarei Ketty Zevgos, delegatul britanic, d. Mac Neill s'a opus acestui proiect, pretextând că o asemenea cerere ar constitui un act de intervenție în afacerile interne ale Greciei, act contrariu Constituției ONU-lui.

Această îndușetoare „grijă” a agentului imperialismului anglo-american, de a respecta suveranitatea unei țări în care intervenția engleză datează de peste un veac și în care intervenția americană de dată mai recentă, nu se îngrijește nici măcar de a se camufla, această „grijă” este cel puțin isbitoare. Trebuie ca delegații Națiunilor Unite să fi fremătat în fața unei asemenea nerușinate demonstrații de fățarnicie. Căci, pentru a nu merge prea departe, există oare un singur om, care să nu știe că în Decembrie 1944, tunarii lui Scobie, erau cele ce trăgeau de pe Acropole și că tancurile acestuia, trăgeau de pe străzile Atenei în poporul grec? Această nu era o intervenție? Și când același Mac Neill, sosi în Noembrie 1945 cu avionul la Atena și în spațiul unei singure nopți, a demis guvernul Vulgaris, desemnând pe Soffulis ca președinte al Consiliului, aceasta nu era oare o intervenție? Sau cumva poate fi numit altfel acei ultimatum pe care-l adresase

Bevin pentru constrângerea lui Soffulis de a brusca alegerile rușinoase din Martie 1946. Și iarăși, nu erau o flagrantă imixtiune engleză în afacerile interne grece, atunci când pentru orice transferare a vreunui jandarm, era necesar avizul Misiunii Engleze, așa după cum o mărturisea ministrul Ordinei Publice de atunci, Mercuris? Cine menține trupele engleze de ocupație în Grecia? etc., etc.

D. Mac Neill ne-ar putea ajuta să aflăm unde se ascunde această faimoasă suveranitate greacă, atunci când în toate ministerele guvernului din Atena se găsesc „consilieri” americani investiți cu putere de superminiștri? Când un american, d. Powell este directorul general al Institutului de Asigurări Sociale; când un alt american, d. Bladford dispune de veto asupra salariilor muncitorilor greci; când un al treilea american, d. Terrel, reglementează după bunul său plac, comerțul exterior grec; când membrii Comisiei Monetare sunt americani? Și nu d. Grady, ambasadorul american în Grecia, este atotputernicul care formează și expediază diversele guvern-marionetă din Atena și care participă în Consiliul de Război monarho-fascist? Nu generalul american Van Fleet este cel ce conduce încă de curând, operațiunile împotriva Armatei Democratice a Greciei?

Și cine pensionează și numește diversii „generali” monarho-fasciști, între cari și comandantul-șef Papagos?

Toate acestea sunt bine cunoscute de toată lumea. Iar d. Mac Neill, a cărui șiretenie nu poate fi pusă la îndoială, este primul care-și dă seama de fapte.

Numai, încolțit de propunerea profund umană a delegatului polonez și neputând obiecta nimic împotriva acestei propuneri fără a demasca în același timp voința imperialismului anglo-american de a continua politica de teroare și sânge în Grecia, d. Mac Neill, ca diplomat deprins cu acest soi de afaceri și care nu se teme de ridicol atunci când este vorba de a-și face treaba, se agită de singurul mijloc de scăpare, care i-a mai reușit odată în Aprilie trecut: „Grecia este un stat suveran. Nu putem interveni în afacerile interne ale acestei țări”.

În limbaj diplomatic anglo-saxon aceasta înseamnă:

„Grecia este colonia noastră. Nu permitem nimănui să se amestece în afaceri cari sunt exclusiv ale noastre”.

Delegații Națiunilor Unite au înfeles fără îndoială această metaforă a d-lui Mac Neill. Rămâne de văzut acum, cum vor reacționa

In procesul celor 38 patrioți greci procurorul a cerut condamnarea la moarte a ECATERINEI ZEYGOS

Tribunalul monarho-fascist dela Atena a reluat interogarea acuzațiilor în procesul celor 38 de patrioți. Încă dela primele depoziții s'a putut constata absurditatea acuzațiilor, fiind demascate metodele brutale pe cari le folosesc autoritățile dela Atena, pentru a putea găsi asemenea acuzații.

Acuzații Barbunakis, Evanghelia Saradzis, Maria Mohen, Georgios Iliopol, Ioanidis și alții au declarat categoric în fața tribunalului, că în cursul anchetei preliminare care a avut loc la Pireu, autoritățile polițienești au încercat prin torturi să-i facă să semneze depoziții cari nu conțineau nici măcar un grăunte de adevăr. Acuzații au făcut aceste declarații, cu toate că judecătorul a lăsat să se înțeleagă că amănuntele asupra metodelor folosite de poliție nu fac decât să înrăutățească situația lor. Astfel, acuzatul Barbunakis, profesor și ziarist, care a editat ziarul „TRIBUNA” al corpului didactic și care a luat parte activă în timpul războiului la mișcarea de rezistență din Thessalia, este acuzat că ar fi membru al organizației din Pireu a Partidului Comunist Grec, având sarcini financiare sau de propagandă (în această privință autoritățile nu sunt încă de acord). În dosarul acestuia figurează „declarații” semnate de Barbunakis și cari sunt foarte importante pentru ceilalți acuzați. Barbunakis a arătat ca aceste false depoziții i-au fost impuse de poliție, care l-a avertizat că în cazul că nu le semnează, va fi torturat până la moarte. Poliția l-a amenințat deasemeni, că înainte de a fi executat, el va fi plimbat în tot orașul, în timp ce se vor efectua arestări, pentru ca toată lumea să creadă că înainte de moarte a devenit trădător.

Chiar acei acuzați cari n'au nici o legătură cu Partidul Comunist Grec, au declarat că au fost constrânși să „identifice” pe ceilalți acuzați, pe cari nu-i mai văzuseră niciodată, sau să facă depoziții false împotriva lor.

Acuzatul Kiriakukis a declarat că după chinuri groasnice a semnat o depoziție fără a ști nici măcar ce conținea. Mai mult încă, anumiți acuzați au declarat că aud pentru prima dată „depozițiile” semnate de el.

Tribunalul militar din Atena care judecă procesul celor 38 patrioți greci a cercetat cazul Ecaterinei Telaghani Zevgos.

Ecaterina Zevgos a declarat că este membră a Partidului Comunist grec din 1925 și că a jurat la mormântul soțului ei, care a luptat toată viața pentru fericirea oamenilor muncii din Grecia și care a fost ucis de fasciști, că va continua lupta lui.

Ecaterina Zevgos a apărut cu mândrie în fața tribunalului, politica Partidului Comunist. Ea a declarat că responsabilitatea declașării războiului civil, precum și răspunderea pentru toate nenorocirile pe care le-a adus și le aduce acest război poporului grec revine acelor care, după acordul dela Varkiza, au deslănit acțiuni teroriste împotriva membrilor mișcării de rezistență și au silit mii de persoane să se refugieze în munți.

Răspunzând întrebării procurorului dacă Partidul Comunist se află în fruntea mișcării de partizani din Grecia, Ecaterina Zevgos a declarat: „Da, Partidul Comunist se află în fruntea mișcării de partizani”.

„Acolo unde se află poporul, acolo este și Partidul”.

În cursul ședinței din 10 Octombrie a tribunalului militar din Atena, procurorul a cerut condamnarea la moarte pentru Barbunakis, Miretidis, Ecaterina Zevgos, Ionidis, Ilioulos, Phamelis, Strelakos și Evanghelia Saradzis, acuzându-i de a fi complotat în vederea răsturnării actualului regim monarho-fascist.

Demostene Gheorghiu

Știind bine că această crimă a lor provoacă indignarea generală, monarho-fasciștii dela Atena s'au grăbit de a întina memoria eroicului nostru luptător popular. Acești josnici trădători au îndrăsnit de a acuza pe Demostene Gheorghiu de colaboraționism. Cu alte cuvinte, colaboraționismul acuză de colaboraționism pe cei din Rezistență! Pe de altă parte, incitatorii crimei, speculând cele afirmate de postul de radio Londra au făcut din acest leader sindical, „un șef al partizanilor”!

Dar cine a fost Demostene Gheorghiu?

Demostene Gheorghiu s'a născut în Mudana, în Asia Mică. Tehnician al Companiei de Telefoane, el a câștigat repede dragostea și respectul tovarășilor săi, prin nefermitul devotament față de interesele clasei muncitoare. Timp de ani întregi, și în ciuda tuturor măsurilor teroriste, el era mereu ales, cu o majoritate zdrobitoare, secretar general al sindicatului muncitorilor dela Electricitate. În timpul ocupației hitleriste, a luat parte în prima linie în lupta de eliberare națională, printre cadrele Frontului Muncitoresc de Eliberare Națională (E.E.A.M.).

Fascistul Macris, pe care guvernul din Atena l'a numit secretar al C. G. M. din Grecia și care astăzi îndrăznește fără să roșească, să califice pe Gheorghiu de colaboraționist, nu șovăise atunci de a-l denunța nemților ca fiind comunist. În baza acestei acuzații, Gheorghiu a fost arestat și închis în lagărul de

concentrare dela Haidari, unde a fost torturat cu sălbătăcie. După acordul dela Varkiza a fost din nou arestat, întemnițat și torturat. Încă mai înainte de a eși din închisoare, tovarășii săi îl aleseseră Secretar General al Sindicatului lor și reprezentantul lor la Congresul Confederației muncitorilor dela Electricitate și dela Transporturi. Acolo a fost ales vice-președinte al Centralei Sindicatelor din Atena și Secretar general al Federației muncitorilor dela Electricitate și Transporturi.

El a fost un conducător foarte iubit de muncitori. Era simplu, curajos, modest și cu totul devotat cauzei poporului. A fost arestat în Noembrie 1948. După ce a suferit torturi sădăbătece în celulele Siguranței, a fost trimis la Makronissos unde timp de luni întregi a fost supus la toate torturile și suferințele imaginabile, pentru a fi silit să-și renege opiniile sale politice. Când veni la Atena în primăvara lui 1949 pentru a fi judecat, el nu se mai putea nici măcar ține pe picioare. Monarho-fasciștii s'au văzut obligați să-i amâne procesul, deoarece nu exista nici o dovadă împotriva lui. Între timp aceștia au fabricat datele necesare pentru ca la 23 Septembrie Gheorghiu să fie condamnat la moarte, iar la 30 ale aceleiași luni să fie asasinat în grabă.

Moartea sa a fost tot atât de demnă și mândră ca și întreaga sa viață. Astfel a fost acest mândru fiu mult iubit al poporului grec, a cărui memorie călătii săi încearcă acum s'o întineze.

Jalnica situație în care se află cei un m

Una din cele mai mari crime

Nu de mult, regele Paul a adresat un apel către națiune, „de a da o bătălie”, așa cum spune el, pentru salvarea refugiaților. „Problema refugiaților, spune acesta, este o problemă morală, cât și politică. Deslegarea sa cere încă sacrificii din partea națiunii...”. Și „augustul” rege, pentru a da exemplul, deschise punga sa, dând echivalentul retribuției sale pe o zi. Și acest om care este unul din cei mai mari răspunzători pentru această tragedie, a declarat „că restabilirea refugiaților depinde de acum înainte de inițiativa individuală”. După ce i-a desrădăcinat sub amenințarea militarilor, după ce le-a jefuit tot avutul și le-a distrus casele, după ce i-a părăsit timp de trei ani în voia soartei, condamându-i să trăiască în condițiile unei mizerii și privațiuni extreme, după ce luni și luni de zile a trămbitat prefurcându-i că guvernul se ocupă asiduu de repatrierea lor, vine acum să spună că această problemă va fi rezolvată prin milostivirea publică. Și se cere masei de muncitori, cu salariile sale de foamete, de a face cheltuieli în această privință.

„Times” din 14 Septembrie, comentând apelul regelui Glucksburg, a raportat că Organizația Națiunilor Unite a constatat că această problemă gravă „depășește resursele de cari dispune Grecia, sau cele cari îi sunt furnizate din alte surse”.

Ziarul guvernamental „Elefteria” din 26 August 1949, calculând minimum necesar pentru ajutorarea unui milion de țărani, ci numai a unui număr de 700 000, constată că ar fi necesar cel puțin un trilion, 380 miliarde drahme. Și conchide:

„In decursul istoriei, n'ci când până astăzi vreun Stat n'a avut de înfruntat ca o asemenea insuficiență, o atât de mare problemă. Pentru rezolvarea acesteia nu sunt nici bani, nici plan și nici un mecanism de stat care să-l execute. Și totuși, este nevoie de o rezolvare urgentă...”

Intr'adevăr, este o nevoie urgentă pentru guvernul din Atena, de a întreprinde ceva. Așa după cum telegrafia la 27 August a. c. corespondentul B. B. C.-ului din Londra, „dacă problema refugiaților nu este rezolvată, există primejdia unei turburări sociale foarte serioase”. Și aceasta deoarece țărani își dau foarte bine seama că Statului din Atena puțin îi pasă de starea în care ei se află și că doar prin luptă vor sili pe cei răspunzători de tragedia în care sunt cufundați, să se ocupe de ei. Monarho-fasciștii au încercat zadarnic să facă lumea să creadă că ar fi vorba de „victime ale par-

tizanilor”. Cu sutele de mii se numără țărani gata de a atesta modul brutal în care au fost siliți să-și părăsească satele și căminurile lor; fiecare dintr'aceștia va putea relatea cine i-a strâns în piața publică, cine le-a dat ultimatul de a părăsi satul în câteva ore, cine le bombar-da casele și cine îi snopea în bătai pentru a-i obliga să plece. Dar mai există și propriile mărturisiri ale celor răspunzători de tragedia țăranilor:

Ordinul comandantului din satul Omolio (Thessalia Orientală) Nr. de Reg. 10 spune:

„Către toți locuitorii din Stomio:

Vă ordonăm să evacuați satul în termen de două zile. Conformati-vă acestui ordin, alminteri satul va fi complet ras de artilerie și aviație. In felul acesta veți fi uciși fie prin bombe, fie prin obuze”.

„Cel mai mare procent de refugiați provine din satele pe cari armata guvernamentală le-a golit pentru a le transforma în teatru de operațiuni”.

(„Vima” din 21-8-1947)

La 23-8-47 „Elefteria” completează:

„Cei cari și-au părăsit satele în urma ordinului autorităților militare, sunt cei mai numeroși. Ei sunt gata în orice clipă de a se înapoia în satele lor...”

Iar ziaristul american Joseph Harissons recunoaște într'o telegramă publicată în „Christian Science Monitor” și produsă de ziarul „Vima” din 3-4-49, că „refugiații, fie că au fost evacuați în urma ordinului autorităților militare și conduși în așa zisele Centre de securitate, fie că au plecat dela sine, din satele lor”.

TOTALA PARASIRE DIN PARTEA STATULUI DIN ATENA

Acești țărani au fost dispersați în centrele urbane, într'o părăsire totală din partea Statului din Atena. Adăpostiți în cocioabe sau depozite, sub corturi sau sub cerul liber, ei mor de frig, de boli și de privațiuni de nedescris.

Ministerul Asistenței Sociale din Atena comunica el însuși în Decembrie 1948, că procentul celor fără adăpost depășește 22%, cei adăpostiți sub corturi 10%, iar 20% sunt adăpostiți în locuințe de circumstanță (grajduri, depozite, magazii, etc.). In total peste 235.000 persoane au rămas fără adăpost.

Ziarul „Vima”, în numărul său din 23-1-49 dă o imagine a acestui infern care a fost și este încă viața „refugiaților”:

„7.000 țărani, scrie acesta, evacuați din satele din Sullo și Fanari, au fost adunați în timpul iernii la Paramithia. Ploile și viscocele au găsit pe țărani îngrămădiți sub arbori, corturile fiind smulse de furtună”.

Și toată această populație pe care evacuarea a condamnat-o la șomaj forțat, trăiește în condițiuni de adevărată foamete.

Fostul ministru Papastavru descrie în ziarul „Vima” din 9 August „situația de nedescris” din lagărele de refugiați din Epir:

„Trădesc ca vitele, câte patru sau șase familii, câte 20 persoane într'un singur cort. La Tesprotia, refugiații din regiunea Murgana au primit din Noembrie 1947 până în Aprilie 1949, o pătură și o haină de familie. In timpul anului 1948, li s'a distribuit 100 grame orez, 200 gr. pește sărat și 400 gr. macaroane de persoană. In 1949 au primit câte un litru de ulei de floarea soarelui. Singura lor rație a fost 90 gr. făină pe zi și 1.000 drahme”.

Papastavru descrie apoi cum toți locuitorii satelor din nordul fluviului Kalama cari au fost transferați în Iulie trecut în sudul fluviului, au rămas fără hrană timp de două săptămâni întregi, deoarece autoritățile din Ianina nu semnaseră documentele necesare. „Era tragic, scrie acesta, de a vedea copii, femeile și bătrânii plângând și cerând să fie trimiși în satele lor”.

Intr'un articol publicat în „Vima” din 30 August, deputatul de Salonici M. Iasonides, vechi ministru, aminteste promisiunile date de către guvern, celor cari se vor înapoia în anumite regiuni „curățite”.

„Din nenorocire, spune el, nici una din făgăduiele date nu a fost ținută de guvern. Nu există nici măcar un program, iar cei cari pentru motive de siguranță, rămân încă în „centrelor de siguranță”, au primit numai rația de făină (aproape jumătate litru pe zi) pentru luna Mai și ne întrebăm ce au mâncat aceștia, chiar dacă ar fi numai pâine, — în timpul întregii luni Iunie, în cursul lunii Iulie, ca și în luna August care se sfârșește...”

Iar dacă sunt întreabate autoritățile competente, de când n'au primit victimele bandiților un pic de petrol, un pic de fasole, de zahăr și mai cu seamă lapte pentru micuții lor, cred că acestea s'ar rușina mărturisind că alocările pentru aceste produse n'au fost distribuite de 8 luni. Dacă autoritățile noastre „competente” încearcă de a se eschiva, noi putem menționa satele întregi”.

Ei au devenit epuizați, infometate, cerșesc pe străzi. Președintele Curții Georgacopol, în dăt de ziarul farisește că: „din mare număr de în țarna această”.

Iar „Nea Alimărturisea deas-că în timpul ier-pii și că doar fost semnalate 1 torau inaniției.

Maladiile fa-Gheorgacopol și american dela rilor Sociale, E-lor către așa z-nică”, constatau că „există o în-epidemii în lag-că au fost sem-nări de tifos”.

O ADEVARATA PENTRU MORTE

Și această tra-că în istorie pe-inumanitatea un-porul său, — p-estii au creat-cănilor, a deve-grenă în propri-ceștia sunt inca-zolvare problem-milion de țaran-lucru imposibil-man și tunurile-sele, bandele ar-avutul. Țărani și cu totul. In-Septembrie, Pa-turisea că 7.000

Iar ministrul E-dolanis, în com-cos Kiryx” din-porta că din da-320 sate, cupr-5.200 sunt comp-deasemeni dist-țeva ruine ce a-construcție și 7-asemena strică-neputință de lo

Prin urmare, nu poate fi vor-definitivă, deoa-sute de miliarde-ne acesta, ceva-ceasta cât mai-adăpostiți chiar i-refugiați.

Și va trebui-pună de o sum-drahme, pentru-strucție. Insa f-dela Atena nu-acestei situații-Singurul lucru

ilion țărani isgoniți cu forța din satele lor ale anglo-americanilor în Grecia

adevărate schelete, și sdrênțeroși, cari și mor cu sutele. În Roșii Grecești, aportul său repro-sist „Estia”, mărtu- cauza frigului, un refugiați au murit

hia” din Salonice meni la 15-12-48, li muriseră 512 cot-ro singură zi au decese cari se da-

LA CANGRENA ARHO-FASCISM

edie, — poate uni- tru ferocitatea și i guvern către po-care monarho-fas- din ordinul ameri- t o adevărată can- l lor organîsm. A- bili de a găsi-o re- i. A repatria un este aproape un Avioanele lui Tru- or le-au distrus că- aștei le-au jefuit unt lipsiți de toate scursul său din 14 Glucksburg mă- rate sunt ruinate. construcției Papa- ricarea sa („Ethni- 1 August 1949) ra- le culese asupra a zând 45.000 case, ect distruse, 6.100 se, însă având că- putea servi la re- 00 cari au suferit uni, încât sunt cu it fără reparații. nistrul constată că de o reconstrucție e aceasta ar costa nsă cel puțin, spu- trebuie făcut, și a- grabnic, pentru a mod provizoriu pe

guvernul să dis- i de 22 miliarde materialul de con- ște că guvernului vasă de remedierea care a creat-o. re-l interesează cu

adevărat și care-l cauzează preocu- pari, este războiul civil.

Correspondențul B. B. C.-ului din Londra comunica la data de 30 Iunie din Atena (emisuniunea în limba greacă) că: *Cele 2/3 din sumele în drahme, destinate reconstrucției, au fost dispuse pentru finanțarea răz- boiului*. Iar cele 130 miliarde do- lari pe cari aceștia le cer Comisiei Economice și Sociale a ONU-lui, pentru o așa zisă restabilire a refu- giaților, tot războiul civil le va ab- soarbe.

Nici imperialiștii străini cari au dictat asemenea măsuri inumane nu se gândesc să contribuie cu ceva la aceste rezolvare. Totuși, nu trebuie exagerat, deoarece iată că în pri- mele zile ale lunii Septembrie ame- ricanii au trimis 1.000 catări — un catăr pentru fiecare mie de țărani — și primă parte a celor 7.000 pe cari și-au luat obligația de a-i trimite pentru rezolvarea problemei resta- bilirii celui un milion de țărani!

De alminteri, acești catări nu ne sunt oferiți. Ei costă 250,50 dolari bucata, adică 1.878.750 drahme. „Plata, precizează Misiunea Ameri- cană („Vima” din 25-8-49) care va fi vărsată de țărani greci și celelalte țări ale vânzării, vor fi fixate în comun de către Ministerul Agricul- turii și Comisia Organizației de Co- laborare Economică”.

Însă sollicitudinea guvernului dela Atena nu este mai mică. „150 cor- turi și câteva conserve de lapte con- densat și de carne, iată ce a trimis guvernul din Atena pentru refugiați și aceasta a anunțat-o în ziare ca și cum ar fi fost ovră de un fapt istoric”, scria ziarul monarho-fascist „Ethicos Kiryx” din 10-8-49.

ÎN LOCUL ORICĂRUI AJUTOR, ARME.

Astfel, după ce i-a ruinat, după ce i-a făcut să sufere o viață de mize- riie și de privațiuni nemai-pomenite timp de trei ani de zile, guvernul din Atena, silit de a-i face să se ina- poeze în satele lor, îi părăsește pentru încă odată în voia soartei. Singurul lucru pe care monarho- fasciștii îl oferă țăranilor, sau, mai bine zis, pe care-l forțează să-l ia, sunt armele. Dar aceasta este o altă pagină din această tragică istorie. Acesta este faimosul plan Van Fleet — Caramanlis: înarmarea țăranilor împotriva fraților lor. Dacă țărani nu acceptă, atunci, pe de o parte sunt lipsiți de mizerabila alocație de 1.000 drahme și de cele 90 gr. făină, iar pe de alta, îl așteaptă lo- viturile și deportarea.

Correspondențul Keith Butler dela „Sunday Times”, într-o telegramă din Drama (Macedonia) cu data din

3 Iulie 1949, dă o imagine despre această „repatriere”:

„Pentru repatriere se urmează următoarea procedură. Așa este curățită o regiune de partizani, se dau locuitorilor bărbați ai sa- telor, atâtea arme cât este cu pu- tință să dispună o armată și sunt trimiși acasă, făcându-i răspunzători de apărarea satelor lor, în cazul unui atac din par- tea partizanilor”. Aceștia se ina- poiază, scrie Butler, „extrem de săraci, fără unelte, fără vite de nici un fel, fără cele mai elemen- tare mijloace pentru a trăi și pentru a munci. Doar o umbră a ajutorului pe care Statul trebuia să li-l dea, a fost realizat”.

„Ei sunt atât de infomețați, continuă Butler, încât mai mulți dintre ei au fost siliți să pără- sească munca aspră a câmpului, numai după câteva ceasuri. Ei sunt prea slabi pentru a putea lucra mai mult... Copii mici sunt hrăniți cu pâine muiată în apă. Carne nu există, nici legume, nici ulei, nici brânză... Chiar alo- cația acordată de Stat și care le-ar fi permis cumpărarea lu- crurilor de cari au absolută și urgentă nevoie, nu le-a fost plă- tită de peste trei luni”.

Răbdarea acestei întregi populații a ajuns la capăt. Comandantul Ge- neral din Epir, Repas, în raportul său telegrafic cu Nr. 255.282/1473 că- tre Ministerul Prevederilor Sociale, scria:

„Indignarea masei refugiaților îi împinge la acte ilegale preju- diciabile Națiunii, în condițiile prezente. Cu neputință de a pre- veni ireparabilul”.

Iar guvernul din Atena, în locul oricărui răspuns, a ordonat Coman- damentului de jandarmerie din Fi- lipiada, care la rândul său, a trimis ordinul sub Nr. 16-26.404 către jan- darmi: „Păstrați ordinea cu orice preț”.

Ce pot ei oferi în afară de gloanțe?

SITUAȚIA ȚĂRANILOR A CAROR ECONOMIE NU A AVUT NIMIC DE SUFERIT DE PE URMA RAS- BOIULUI CIVIL

Nici pentru țărani a căror econo- mie nu a avut nimic de suferit de pe urma războiului civil, situația nu este mai puțin dureroasă. Guvernul nu cumpără decât o parte neînsem- nată din recolta de cereale la pre- ții fixe, iar țărani sunt obligați să

cedeze restul recoltei unor specu- lanți la prețuri derizorii. De aici rezultă faptul că veniturile exploa- tării agricole nu acoperă cheltue.

Ziarul „Vima” observă că țărani din regiunea Drama, unde guvernul nu a cumpărat din 5 milioane de oka (oka = 1,250 Kgr.) decât 450.000 oka, „își exprimă față nemulțumi- rea și declară că anul acesta ei nu-și vor mai cultiva ogoarele”. Ea rân- dul său, fostul ministru al Greciei Tsuderos, vorbește într-un articol despre situația țăranilor din insula lile de producție.

Creta, de nemulțumirea lor față de optica economică a guvernului, a. rătănd că țărani „vor prefera să lase măslinile să putrezească, decât să facă untdelemn și să plătească la nesfârșit impozite vechi și noi”.

Tsuderos citează următoarele fap- te: Migdalele sunt culese din abun- dență în insula Creta. Cu toate a- cestea, în Grecia se importă migdale din Italia. Țărani din insula Creta nu-și pot vnde cartofii, în timp ce statul importă cartofi din America. Țărani sunt siliți să vândă untde- lemnul de măslină la un preț deri- zoriu, mai ețin decât untdelemnul de floarea soarelui importat, iar consumatorii trebuie apoi să cumpe- re untdelemnul de măslină la un preț de trei ori mai mare dela spe- culanți. La acestea trebuie să mai adăogăm un nou impozit asupra ex- porturilor, introdus după devaloriza- rea drahmei, care închide piețele de desfacere străine produselor econo- miei rurale grecești.

Iată dar, ce situație au creat monarho-fasciștii din ordinul impe- rialiștilor, pentru populația rurală a Greciei. Însă crima împotriva țăra- nilor este doar o față a tragediei grecești. Ea arată pe de o parte, pentru ce poporul grec a luat ar- mele, și pentru ce luptă. Pentru cine dorește să privească sincer si- tuația din Grecia, așa cum aceasta este în realitate, nu poate decât să convingă că unica rezolvare care poate libera poporul grec de nemai- pomenitele crime ale regimului mo- narho-fascist, este restabilirea unei păci democratice în Grecia, fără nici o intervenție străină.

ARMATA DEMOCRATA

își desfășoară activitatea în tot cuprinsul țării

Bătălia dela Vitsi-Grammos a fost una din cele mai aspre faze ale luptei noastre de eliberare națională.

Americanii și monarho-fasciștii au dispus de aproape totalul forțelor armate guvernamentale, de întreaga lor artilerie și aviație și de uriașe cantități de material. Ziarul monarho-fascist „Kathimerini” raportează la data de 30 August 1949 că numai „în trei zile, între 10 și 13 August, aviația a efectuat la Vitsi 406 raiduri aeriene. În cursul acestor raiduri au fost aruncate 50.000 proiectile, 997 rachete, 220 bombe de câte 250 livre fiecare, 24 bombe incendiare și 10 bombe mari de câte 500 livre”.

Potrivit postului de radio Atena, bombardierile făceau câte 160 de raiduri pe zi, iar Keith Butler comunica în „Sudany Chronicle”, din 4-9-49 că: „tot cea ce servește în a ucide și a incendia a fost vărsat asupra rebelilor de către armata și aviația greacă fiind furnazate de America și Anglia”. La toate aceste forțe și materiale, Armata Democrată n'a avut să opună decât moralul superior și vitejia celor câteva mii ale sale de apărători ai libertății și independenței patriei.

„O mână de oameni, nedispunând decât de o foarte redusă cantitate de muniții” (Generalul Caloghiropol, în ordinul Nr. A. P. 1643/A1) care totuși a impus monarho-fasciștilor în câteva zile numai, pierderi cari se ridică la 37.800 morți și răniți. De altfel un factor de bază care a determinat schimbările de teritoriu ale ultimelor bătălii, a fost trădarea clipei lui Tito. Venizelos a mărturisit aceasta în mod deschis: „Tito ne-a ajutat mult”. Această clică și-a pus teritoriul la dispoziția monarho-fasciștilor și deschizând focul asupra unităților Armatei Democratice. După ce au uzat pe inamic atât cât le-a fost cu putință, unitățile Armatei Democratice au reușit să spargă încercuirea și să se retragă în spatele liniilor inamicului.

Astfel, obiectivul esențial al planurilor americano-monarho-fasciste, adică nimicirea Armatei Democratice, nu a fost atins.

De alminteri, în ciuda comunicărilor lor tunătoare din primele zile, cari anunțau cu mare sgomot „victoria completă” și „nimicirea totală” a partizanilor, ei însăși s'au văzut siliți să recunoască apoi că Armata Democrată n'a pierdut forțele sale și că aceasta își continuă lupta.

„Țin să subliniez că încă n'a sosit timpul pentru a ne odihni pe laurii noștri. Problema nimicirii inamicului subsistă încă. Viitorul rămâne întunecat”, declara Canelopol, ministrul de Război, la data de 1-9-49. Iar generalul Van Fleet a

prevenit la 15-9-49, că „războiul nu s'a sfârșit, și nici nu se va sfârși pentru un timp îndelungat”.

„Bătăliile au constituit mari victorii tactice, însă nimic mai mult”, scrie la 4 Septembrie corespondentul dela Atena al ziarului „Observer” care adaugă: „victoria dela Grammos nu trebuie deloc considerată ca sfârșitul războiului”, deoarece, așa după cum remarcă Alan Humphires în „Daily Mail” din 5 Septembrie, „mai multe mii de partizani continuă operațiunile în Grecia Centrală și de Nord”. Trei zile mai târziu, același corespondent vorbea de succesele noastre în regiunea Suli, la sud-est de Ianina. Iar

„Aceasta este o campanie costisitoare, deoarece constituie un război cobai. Tot cea ce servește la a ucide și a incendia, a fost vărsat asupra rebelilor, prin armată și aviația greacă și furnizate de Anglia și America. Bombele incendiare engleze „Napalm” au fost aruncate din avioane Spit fire date de englezi. Experții englezi au făcut observațiuni în scopul de a vedea cum se poate perfecționa construirea și utilizarea noulor bombe. Experții americani au veghiat deasemeni pentru încercarea armelor lor. Pentru prima dată a fost folosită într-o bătălie ultima lor invenție tunul fără smucitură. Ca un mare bazoocka, acest tun este portativ, țrage de pe un trepied, necesită 3 oameni și aruncă cu o precizie mortală un obuz de 7,5 cm. la o jumătate milă”.

(Keith Butler, în „Sudany Chronicle” din 4.9.49).

„Times” din 1 Septembrie observă „că este mult prea devreme pentru a vorbi de victorie. Există încă rebeli în munții Thessaliei, dealungul frontierelor bulgare și albaneze”.

Însă cea mai bună dovadă despre aceasta o dau luptele victorioase angajate de unitățile Armatei Democratice în toate regiunile Greciei. Războiul continuă. În Macedonia, în Tracia, în Epir, în Thessalia, în Rumeli, în Peloponez și până în insule, unitățile Armatei Democratice luptă cu înverșunare, atacând și hărțuind fără încetare pe inamic.

În ziua când președintele guvernului din Atena, Diomidis, declara că armata greacă a pus capăt războiului împotriva partizanilor, postul de radio Atena transmitea un comunicat al Marelui Stat Major monarho-fascist care anunța operațiuni „în regiunile Agrafa, Ortiris, Chisavos, Olimp, Antihasia (Thes-

salia), Zagoria (Epir), și deasemeni în toate regiunile Macedoniei”.

În timp ce Marele Stat Major din Atena vorbește în comunicatele sale de operațiuni de curățire împotriva a „mici grupuri de partizani”, ei deslănțue în insula Eubeea mari operațiuni cuprinzând batalioane întregi și având sprijinul aviației și al artileriei: „unități ale armatei noastre, împreună cu companii de comandos, au început de ieri (17-9-49) operațiunile de curățire în insula Eubeea”.

Operațiuni de mare amploare au început la 24 Septembrie în Calcidica, în Crusia, Cherdilia, Morava. Întreaga lor Divizie 1-a și toate batalioanele Gărzii Civile și M.E.A. ale regiunii iau parte la aceste operațiuni, având sprijin de aviație și artilerie.

În Peloponez, unde de cinci luni Armata Democrată „a fost complet nimicită” și unde „regiunea a fost curățată”, Comandantul militar a interzis la 2 Septembrie, orice trafic în timpul nopții, din cauza activității partizanilor, care s'a înțepit.

Războiul continuă, iar chestiunea greacă subsistă și va subsista atât timp cât regimul de opresiune, de sânge și de mizerie a poporului va continua să existe prin forța armelor străine. Atât timp cât situația internă nu se schimbă, războiul civil va continua, deoarece însăși acest regim este cel care va impune datoria și va dăpoporul grec drept tut de a lupta pentru libertatea sa.

Aceasta, monarho-fasciștii o știu foarte bine, și tocmai deaceia au pornit această campanie împotriva Albaniei, în speranța de a face să vină în Grecia trupe străine. Și tocmai deaceia, nici un soldat nu va fi demobilizat.

— „Dați permisi de 15 zile celor cari s'au distins în bătălii”, ordonă generalul Tsakalotos, „Nu va fi nici o lăsară la vatră”, însă se va complota mobilizarea și vor fi chemați sub arme toate contingentele dela 1940 până la 1948, cari n'au fost mobilizați până în prezent.

„Avem încă o misiune grea și serioasă”, declară Papagos în ordinul său de zi din 14 Septembrie. Într'adevăr, aceasta va fi o misiune grea, deoarece vor trebui să lupte împotriva poporului grec care-și va continua lupta până ce în Grecia va fi stabilită o pace democratică și până la încetarea intervenției imperialiștilor străini.

Scrisoarea genera'ului TSAU-TSUA

din armata populară chineză de eliberare, adresată secretarului general al Partidului Comunist Grec
tov. Nicos Zahariadis

Tovarășul Tsau-Tsua, general în armata chineză, care era în fruntea delegației tineretului democrat chinez la Festivalul și Congresul Mondial al Tineretului dela Budapesta, a trimis următoarea scrisoare tov. Nicos Zahariadis, secretar general al Partidului Comunist Grec, scrisoare transmisă de postul de radio Grecia Liberă:

„Dragă tovarășe Zahariadis. Am avut marea cinste de a întâlni la Festivalul și Congresul dela Budapesta, pe prietenii eroicului tineret din Grecia. Nu sunt puține cele ce am învățat și aflat în întâlnirea și discuția pe care am avut-o. Am înțeles eroica luptă a poporului grec împotriva imperialiștilor și a reacționarilor din țară. Lupta noastră ne însuflețește, deoarece ea este și lupta noastră. Sub îndrumarea Partidului Comunist Chinez și a conducătorului său tovarășul Mao Tse Dun, poporul chinez a și învins reacțiunea lui Chiang-Kai Shek, pe care o sprijinea imperialismul american și în curând vom obține în China victoria finală. Această victorie este a treia mare victorie după Revoluția din Octombrie și după cel de al doilea război mondial. Lupta și victoria Chinei au dovedit că imperialismul și reacțiunea din diferite țări sunt sisteme putrede. Istoria a dat sentința sa de condamnare și a arătat că lupta noastră ca și a voastră, va dobândi oricum victoria finală. Sunt unul din ofițerii armatei populare de eliberare chineze și servesc țara de 20 de ani. Astăzi sunt în fruntea delegației tineretului democrat chinez la Festival și la Congres. Vreau dragi prieteni, luptători ai eroicei armate democratice a Greciei, să vă istoricesc opera și luptele armatei populare chineze și să vă exprim dragostea mea și a întregului tineret democrat chinez. Am scris un articol pentru armata populară de eliberare, pe care vi-l trimit printr-o tovarășe care a luat parte la Congresul Tineretului Chinez. Trimiteți marile salut internaționalist, tuturor luptătorilor și prietenilor noștri.

Trăiască lagărul democratic în frunte cu Marea Uniune Sovietică!
Trăiască prietenia dintre poporul grec și cel chinez!
Trăiască Armata Democrată a Greciei!

16 Septembrie 1949.

Tovarășul vostru, TSAU-TSUA

Problema Greacă

în fața Organizației Națiunilor Unite

Urmare din pag. 1

nilor. Pe de altă parte, a devenit din ce în ce mai limpede că nu numai „ajutorul”, dar deasemeni toate resursele naționale obținute prin împilarea poporului grec și gerate de americani, servesc numai și numai finanțării războiului civil și transformării Greciei în bază strategică a imperialismului american.

Haosul economic, cu toate consecințele nefaste cari rezultă pentru poporul grec, este opera imperialiștilor străini, cari au nevoie de o Grecie aservită din punct de vedere economic, de o Grecie care să depindă mereu de împrumuturi străine și de sprijinul economic al capitalului financiar străin.

4. Din punct de vedere militar, intervenția imperialismului anglo-american a devenit mai integrală și mai directă. Dela „sfătuitori” și „experți”, am asistat la luarea în mână a comandamentului și a conducerii generale a operațiunilor militare. Comandantul șef de facto al armatei guvernamentale, este generalul Van Fleet. Iar „ofițeri americani și britanici, în număr egal, participă în operațiuni pe câmpul de bătălie”. („New Chronicle” din 25-3-49), unde își găsec uneori moartea, precum maiorul Helman (la Vitsi) și maiorul Edner Sender (la Carpenissis).

Însă intervenția militară a imperialiștilor nu se mărginește numai la a conduce operațiunile, ea se manifestă mai ales și înainte de orice, în furnizarea întregului echipament și al munițiilor necesare pentru continuarea războiului civil. Numai în acest an, așa după cum rezelează ziaristul american Mark Gayn, Statele Unite și-au luat sarcina de a livra guvernului din Atena 152 avioane, 7.000 bombe, 3.840 mortiere și tunuri, 97.000 piese de armament ușor, 4.000.000 obuze de artilerie, 280.000 cartușe, etc., în afară de munițiile trimise de Marea Britanie. Și cea mai mare parte din acest material a și fost întrebuințat din belșug pe înălțimile din Grammos și Vitsi.

5. În anul acesta am asistat deasemeni la trecerea dela etapa cailomniilor provocatoare și de incidente de frontieră împotriva țărilor de democrație populară, la provocări directe, la amenințări de atac pur și simplu contra R. P. Albaniei, atât din partea celor dela Atena, cât și a celor din Washington, și la operațiuni militare propriu zise date în interiorul teritoriului albanez, cea ce constituie o amenințare directă a păcii în Balcani și în consecință în lumea întreagă.

6. Însă trăsătura caracteristică din anul acesta, este pe de o parte re-

crudescența rezistenței poporului grec, desvoltarea în toată țara a luptei armate a Armatei Democratice a Greciei; iar de cealaltă, persistența cu care Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei a luptat pentru pacificarea țării. În multe rânduri, acesta a făcut propuneri pentru o înțelegere cinstită și democratică, ce ar aduce pacificarea. Însă monarho-fasciștii din Atena le-au respins pe toate, așa după cum au respins și propunerile Uniunii Sovietice în legătură cu aceasta. Ei nu doresc pacea, deoarece se tem de voința poporului exprimată liber în alegeri. Mai mult încă, ei cer o intervenție armată străină, sub pretextul de a închide frontierele. „Ei tind nu la stingerea focului care mistue Grecia, dar la extinderea acestuia în Balcani”.

În timp ce monarho-fascismul persistă în război, Guvernul Democrat provizoriu persistă în politica sa de pace.

În memoriul său adresat la 15 August 1949 Adunării Generale a ONU-lui, acesta declară:

„Cu toată adâncă noastră încredere în invicibilitatea mișcării noastre democratice, exprimând dorința poporului de a se pune capăt actualei lupte fratricide, noi declarăm din nou că suntem gata de a accepta un acord democratic cinstit”.

„Atașamentul nostru principilor ONU-lui cere acceptarea fără întârziere a propunerilor Uniunii Sovietice pentru pacificarea Greciei”.

Iată dar în care parte se află amenințarea păcii. Iată pentru ce această amenințare creează o datorie formală și urgentă pentru delegații ONU-lui, de a restabili pacea în Grecia, punând capăt intervenției anglo-americane.

Știri din Atena

Așa după cum a transmis TASS, comisiunea legislativă a Parlamentului monarho-fascist grec a adoptat în unanimitate propunerea de a amnistia și pe puținii colaboraționiști ai cotorpitorilor hitleriști, care au fost condamnați și închiși după eliberarea Greciei.

Ministrul Justiției Melas a promis ca săptămâna viitoare să prezinte comisiunii spre examinare o lege specială de amnistiere și punere în libertate a colaboraționiștilor.

Activitatea Armatei Democratice

La 14 Septembrie, o unitate a Armatei Democratice care acționează în regiunea Zagoria, a atacat o companie dușmană pe înălțimile Doliana. Dușmanul a avut pierderi de 4 morți și 5 răniți. La 15 Octombrie, altă unitate a Armatei Democratice a atacat pe mayzii din satul Petra Metsovo, în timpul unor reuniuni. Pierderile inamicului au fost de 2 morți și 3 răniți. La 28 Septembrie, grupuri ale Comisarului Politic din Codza Orman-Saltazar, s'au ciocnit cu un grup dușman din localitatea Tsale, pe care l-au răsturnat pricinuind-i inamicului pierderi de 1 mort. La 1 și 2 Octombrie, un grup al Comisarului Politic din Comotini a atacat postul din Comotini. La 3 Octombrie, același grup a efectuat o ciocnire la Nimfea răspândind material de lămurire. La 4 Octombrie, prin minele așezate de luptătorii Armatei Democratice pe șoseaua Nimfea Comotini, a fost aruncată în aer o mașină militară. Au fost uciși 8 soldați ai dușmanului și răniți alți 2. În aceeași zi, un grup al Armatei Democratice a atacat un grup dușman în mișcare pe care l-a împrăștiat.

La 6 și 7 Octombrie, același grup al Armatei Democratice, împreună cu unitatea din care face parte și-a făcut apariția în astul Tihero Comotini. Populația l-a primit cu entuziasm oferindu-i 15 okale tutun și 10 perechi de bocanci. La 8 Octombrie a fost atacat prin surprindere și împrăștiat un grup dușman care se mișca de pe înălțimea Eseti Tepe către Eretsirke. Pierderile inamicului au fost de 2 morți și 4 răniți. S'au făcut capturi. La 26 Septembrie, prin minele așezate de un grup al Comisarului Politic din orașul Comotini, a fost ucis un soldat din armata monarho-fascistă. La 4 Octombrie, un grup al Comisarului Politic din Aleaxandropoli a aruncat în aer un tren, provocând inamicului pierderi.

La 9 Octombrie, un grup al Armatei Democratice a efectuat o ciocnire dela mică distanță pe înălțimea 1309, la Nord Est de Vunoplaghia. La 10 Octombrie, un grup dușman care s'a mișcat depe înălțimea 1309, a căzut în ambuscadă fiind împrăștiat și suferind pierderi de 2 morți și 3 răniți.

*

La 28 Septembrie, grupuri ale Comisarului Politic din Xanthi au efectuat ciocniri la posturile exterioare ale orașului Xanthi, dela o distanță de 100 metri folosindu-se de mortiere. Ciocnirea a durat peste o oră și au fost aruncate asupra orașului și a obiectivelor militare, peste 40 obuze, au fost răspândite lozinci, iar luptătorii au împărțit material de propagandă și au lipit afișe pe zidurile clădirilor dela marginea o-

rașului. Dușmanul s'a folosit de tancuri și a tras fără succes până dimineața. La 29 Septembrie, un grup al Comisarului Politic din Xanthi a apărut în satul Sigandra unde populația i-a primit cu entuziasm și le-a oferit alimente. Altă unitate din același grup a apărut în satul Polifito și a vorbit populației. La 3 Octombrie un observator al Armatei Democratice a tras împotriva forței dușmane care se mișca și a ucis un soldat în apropiere de Saracalia Evro. În noaptea de 6

Octombrie, o unitate a Armatei Democratice s'a apropiat pe nesimțite de dușman pe înălțimea Buzalagroma, atacându-l prin surprindere cu grenade. Dușmanul a suferit pierderi de peste 20 morți și răniți. Inamicul a tras cu mortiere și arme wickers de pe toate înălțimile unde se află, fără însă a obține vreun rezultat. La 7 Octombrie, la Buza Lapa Schithro a fost atacată o coloană dușmană în mișcare.

Alte provocări ale monarho-fasciștilor la granița Albaniei

Agencia Telegrafică Albaneză a transmis că monarho-fasciștii greci își continuă actele de provocare la frontiera de Sud a Albaniei.

Astfel, în ziua de 1 Octombrie, soldații monarho-fasciști au deschis în patru rânduri focuri de mitralieră asupra teritoriului albanez, în sectoarele Konispol, Brachan și Leskovik, acesta din urmă fiind atacat de două ori.

Astfel de acte de provocare s'au repetat și în zilele de 5 și 6 Octombrie.

În ziua de 3 Octombrie, soldații monarho-fasciști au pătruns pe o distanță de 100 metri pe teritoriul albanez între bornele de frontieră 7 și 8, dar grănicerii albanezi i-au silit să se retragă.

Deasemenea, în zilele de 4 și 5 Octombrie, spațiul aerian albanez a fost violat, avioane monarho-fasciste sburând deasupra localităților Lukove și Kurvelesh, precum și în sectorul Vidohove.

Nici un singur copil grec nu a fost trimis în țările de democrație populară fără consimțământul părinților săi

Postul de radio Grecia Liberă a transmis un comentariu cu privire la „Cartea Albastră”, publicată de Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei în legătură cu acuzația adusă de guvernul dela Atena, că Guvernul Democrat Provizoriu trimite „cu forța” copii greci în țările de democrație populară, fără consimțământul părinților lor. Deasemenea, guvernul dela Atena pretinde că acești copii greci trăesc în condiții foarte proaste în țările de democrație populară și că ei sunt supuși „denaționalizării și slavizării”.

Ca răspuns la aceste acuzații neîntemelate, Guvernul Democrat Provizoriu declară că, copiii greci au fost trimiși în țările de democrație populară numai pentru a fi salvați de ororile războiului. Lagărele de concentrare instituite de guvernul monarho-fascist sunt pline cu copii greci, iar numărul orfanilor, așa după cum recunoaște chiar acest guvern, a crescut considerabil datorită războiului criminal din Grecia.

Nici un singur copil grec nu a fost trimis în țările de democrație populară, fără consimțământul scris al părinților lor.

Guvernul Democrat Provizoriu consideră că fiecare cetățean grec trebuie să fie recunoscător guvernelor țărilor de democrație populară, pentru grija deosebită pe care o acordă copiilor greci.

O CERERE CATRE O. N. U. purtând 200.000 semnături

Consiliul american de luptă pentru o Grecie Democratică și Congresul Democrat al Femellor din Statele Unite au comunicat că în cursul lunii Octombrie vor supune delegației americane a ONU-ului, o cerere purtând 200.000 semnături și prin care se cere retragerea trupelor americane de pe teritoriul grec și depunerea celor mai mari eforturi pentru restabilirea păcii în Grecia. Deasemenea cere în numele Păcii, al Justiției și al Democrației, ca Statele Unite să înceteze orice ajutor către guvernul din Atena, ca și orice intervenție în treburile grece și în colaborare cu alte forțe, să sprijine tinerea în această țară de alegeri libere și democratice sub controlul marilor puteri și cu participarea Guvernului Democrat Provizoriu.